U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobce: **Ing. J. Š.,** proti žalované: **Komise k projednávání přestupků města Mikulov,** se sídlem Náměstí 1, Mikulov, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 21. 6. 2013, č. j. 30 A 74/2012 – 42,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobou doručenou Krajskému soudu v Brně dne 3. 9. 2012 se žalobce domáhal ochrany proti nečinnosti žalované, kterou spatřoval ve skutečnosti, že ke dni podání žaloby dosud nevydala rozhodnutí poté, co bylo rozhodnutím Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru správního ze dne 11. 6. 2012, č. j. JMK 44835/2012, sp. zn. S-JMK 44835/2012 OSP, na základě odvolání žalobce částečně zrušeno rozhodnutí žalované ze dne 21. 2. 2012, č. j. MUMI 12005483, sp. zn. 2900/39446/2011/CIZH, ve věci přestupků proti občanskému soužití podle ustanovení § 49 odst. 1 písm. a) a c) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, kterých se měli dopustit S. V. a M. V., oba trvale bytem E. 18, M., a věc byla žalované vrácena k novému projednání.

[2] Krajský soud v Brně usnesením ze dne 21. 6. 2013, č. j. 30 A 74/2012 – 42, žalobu odmítl pro nesplnění podmínek řízení podle 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), neboť shledal, že žalobce nesplnil podmínku vyčerpání prostředků, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k ochraně proti nečinnosti správního orgánu. Krajský soud dále uvedl, že v posuzované věci dne 28. 5. 2012 (správně 25. 8. 2012, pozn. Nejvyššího

správního soudu) zanikla odpovědnost za přestupky, o nichž bylo vedeno řízení, proto žalovaná postupem podle § 76 odst. 1 písm. f) zákona o přestupcích řízení zastavila, neboť podle § 20 téhož zákona, přestupek nelze projednat, uplynul-li od jeho spáchání jeden rok. *Ex lege* tak zanikla povinnost správního orgánu vydat rozhodnutí ve věci a řízení bylo zastaveno rozhodnutím o zastavení řízení ze dne 3. 9. 2012, č. j. MUMI 12026436, sp. zn. 2900/39446/2011/CIZH.

[3] Proti tomuto usnesení krajského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel“) včas kasační stížnost. Stěžovatel dále požádal o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti.

[4] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 4. 10. 2013, č. j. 4 Ans 8/2013 – 18, zamítl žádost stěžovatele o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti a vyzval jej, aby ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto usnesení předložil plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Vzhledem k tomu, že podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti a soudní poplatek uhrazen nebyl, Nejvyšší správní soud dále stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě deseti dnů od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost, který podle položky č. 19 Sazebníku soudních poplatků (příloha zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích) činí 5.000 Kč a poučil jej, že jinak bude řízení zastaveno. Nejvyšší správní soud rovněž stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost tak, že uvede, z jakých konkrétních důvodů napadá usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 21. 6. 2013, č. j. 30 A 74/2012 – 42.

[5] Z údajů vyznačených na obálce, v níž bylo doručováno výše uvedené usnesení Nejvyššího správního soudu, vyplývá, že stěžovatel dne 14. 10. 2013 odmítl bez uvedení důvodu převzetí tohoto usnesení, přičemž byl písemně poučen o následcích odepření přijetí zásilky. Podle § 50c odst. 1 zákona č. 77/1963 Sb., Občanský soudní řád, *odepře-li adresát nebo příjemce písemnosti přijmout doručovanou písemnost, považuje se písemnost za doručenou dnem, kdy přijetí písemnosti bylo odepřeno; o tom musí být adresát nebo příjemce písemnosti poučen.* Lhůta 10 dnů určená Nejvyšším správním soudem k zaplacení soudního poplatku tak počala běžet v úterý dne 15. 10. 2013 a uplynula ve čtvrtek dne 24. 10. 2013. Stěžovatel však ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil.

[6] Nejvyšší správní soud v této souvislosti dodává, že mu byl dne 29. 10. 2013 doručen přípis, v němž stěžovatel žádá o doručení již zmíněného usnesení ze dne 4. 10. 2013, č. j. 4 Ans 8/2013 – 18. S ohledem na tuto žádost Nejvyšší správní soud stěžovateli znovu zaslal uvedené usnesení. Z obsahu doručenky obsažené ve spise vyplývá, že bylo stěžovateli doručeno dne 5. 11. 2013, kdy si je osobně převzal. Ani toto opakované doručení

předmětného usnesení zdejšího soudu však stěžovatele nevedlo k zaplacení soudního poplatku.

[7] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, *nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.*

[8] Stěžovatel byl řádně vyzván k zaplacení soudního poplatku a poučen o následcích, které nastoupí v případě nezaplacení. Navzdory opakovanému zaslání výzvy a náležitému poučení stěžovatel ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil, proto Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastavil podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.

[9] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty prvé s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona. Jelikož bylo řízení zastaveno, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. listopadu 2013

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu